

INSTRUMENTACJA MUZYKI WSPÓŁCZESNEJ

Nazwa przedmiotu

Wydział Kompozycji, Teorii Muzyki i Reżyserii Dźwięku

Nazwa jednostki realizującej przedmiot

program studiów

Kompozycja i Teoria Muzyki

Kierunek

Kompozycja

Specjalność

-

Specjalizacja

stacjonarne	drugiego stopnia	obowiązkowy	wykład	zbiorowe	Wybór z listy.
Forma studiów	Poziom studiów	Status przedmiotu	Forma przeprowadzenia zajęć	Tryb realizacji	

ROK I		ROK II	
sem. I	sem. II	sem. I	sem. II
✓	✓	✓	✓
ZO	ZO	ZO	ZO
ECTS			
1	1	1	1

Liczba godzin kontaktowych z pedagogiem	60
Liczba godzin indywidualnej pracy studenta	60
punkty ECTS	4

Forma zaliczenia: Z – zaliczenie bez oceny I ZO – zaliczenie z oceną I E – egzamin

Koordinator przedmiotu	Kierownik Katedry Kompozycji	
Prowadzący przedmiot	dr Paweł Kwapiński	p.kwapinski@amfn.pl

Metody kształcenia		Metody weryfikacji efektów uczenia się	
1.	wykład problemowy	1.	kolokwium ustne
2.	praca z tekstem i dyskusja	2.	realizacja zleconego zadania
3.	analiza przypadków	3.	Wybór z listy.
4.	prezentacja nagrań	4.	Wybór z listy.
5.	praca indywidualna	5.	Wybór z listy.

CELE PRZEDMIOTU

- Zdobycie wiedzy z zakresu rozszerzonych technik wykonawczych stosowanych w grze na instrumentach z różnych grup.
- Poznanie przykładów ukształtowań instrumentacyjnych ze współczesnych kompozycji, w których szeroko zastosowane zostały rozszerzone techniki wykonawcze.
- Pobudzenie własnej kreatywności w zakresie niekonwencjonalnych technik wykonawczych i ich zastosowania na gruncie twórczości muzycznej w skomponowanym i publicznie wykonanym na koniec semestru utworze kameralnym (jego obsada wykonawcza obejmuje instrumenty z różnych rodzin).

WYMAGANIA WSTĘPNE

Znajomość technik instrumentacyjnych stosowanych do pierwszej połowy XX w. i wiedza z zakresu instrumentoznawstwa.

TREŚCI PROGRAMOWE**semestr I**

- Rozszerzone techniki wykonawcze stosowane w grze na instrumentach z poszczególnych grup.
- Przykłady ukształtowań instrumentacyjnych we współczesnych kompozycjach, w których szeroko zastosowane zostały rozszerzone techniki wykonawcze (m.in. Andre, Iannotta, Lachenmann, Szalonek).
- Komponowanie własnego utworu kameralnego z szerokim zastosowaniem rozszerzonych technik wykonawczych.

Podstawowe kryteria oceny (semestr I)

Forma zaliczenia

Zaliczenie z oceną.

Warunki zaliczenia

Zaliczenie kolokwium ustnego i poprawne wykonanie pracy instrumentacyjnej.

semestr II

- Rozszerzone techniki wykonawcze stosowane w grze na instrumentach z poszczególnych grup.
- Przykłady ukształtowań instrumentacyjnych we współczesnych kompozycjach, w których szeroko zastosowane zostały rozszerzone techniki wykonawcze (m.in. Andre, Iannotta, Lachenmann, Szalonek).
- Komponowanie własnego utworu kameralnego z szerokim zastosowaniem rozszerzonych technik wykonawczych.

Podstawowe kryteria oceny (semestr II)

Forma zaliczenia

Zaliczenie z oceną.

Warunki zaliczenia

Zaliczenie kolokwium ustnego i poprawne wykonanie pracy instrumentacyjnej.

semestr III	
- Rozszerzone techniki wykonawcze stosowane w grze na instrumentach z poszczególnych grup. - Przykłady ukształtowań instrumentacyjnych we współczesnych kompozycjach, w których szeroko zastosowane zostały rozszerzone techniki wykonawcze (m.in. Andre, Iannotta, Lachenmann, Szalonek). - Komponowanie własnego utworu kameralnego z szerokim zastosowaniem rozszerzonych technik wykonawczych.	
podstawowe kryteria oceny (semestr III)	
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną.
Warunki zaliczenia	Zaliczenie kolokwium ustnego i poprawne wykonanie pracy instrumentacyjnej.
semestr IV	
- Rozszerzone techniki wykonawcze stosowane w grze na instrumentach z poszczególnych grup. - Przykłady ukształtowań instrumentacyjnych we współczesnych kompozycjach, w których szeroko zastosowane zostały rozszerzone techniki wykonawcze (m.in. Andre, Iannotta, Lachenmann, Szalonek). - Komponowanie własnego utworu kameralnego z szerokim zastosowaniem rozszerzonych technik wykonawczych.	
podstawowe kryteria oceny (semestr IV)	
Forma zaliczenia	Zaliczenie z oceną.
Warunki zaliczenia	Zaliczenie kolokwium ustnego i poprawne wykonanie pracy instrumentacyjnej.

Kategorie efektów	EFEKT UCZENIA SIĘ	Kod efektu
Wiedza	zna i rozumie strukturę dzieła muzycznego ujmowaną w różnych kontekstach	P7_K_W02
	wykazuje zrozumienie relacji pomiędzy wiedzą z zakresu technologii komponowania muzyki a jej wykorzystaniem dla celów tworzenia i interpretacji muzyki	P7_K_W04
Umiejętności	posiada umiejętność analizy i interpretacji dzieła muzycznego, z wykorzystaniem różnych strategii badawczych	P7_K_U03
Kompetencje społeczne	potrafi w sposób świadomy oraz poparty doświadczeniem wykorzystywać w różnych sytuacjach mechanizmy psychologiczne wspomagające podejmowane działania	P7_K_K03

LITERATURA PODSTAWOWA

- Pawłowski Z., *Instrumentacja* t. I i II, PWM Kraków 1965.
- Arditti I., Platz HP R., *The techniques of violin playing*, Bärenreiter Kassel 2013.
- Rehfeld P., *New directions for clarinet*, Scarecrow Press, California 1994.

LITERATURA UZUPEŁNIAJĄCA

Literatura uzupełniająca

- Kotoński W., *Instrumenty perkusyjne we współczesnej orkiestrze*, PWM Kraków 1981 (Wyd. II).
- Brown E., String quartet, Peters Frankfurt /M 1965.
- Nono L., Streichquartett *Fragmente, Stille, an Diottima*, Ricordi München 1981.
- Lachenmann H., *Dal niente* für einen Solo-Klarinettenisten, Bretkopf & Härtel Wiesbaden 1970.

BIBLIOTEKI WIRTUALNE I ZASOBY ON-LINE (opcjonalnie)

Data modyfikacji

Wprowadź datę

Autor modyfikacji

Czego dotyczy modyfikacja